

- आ *anreiben*: कुम्भमादौपौति KĀTJ. Ā. 21, 4, 6.
 — प्र *schürfen, zuspitzen*: प्रचुण्वुर्महास्त्राणि BHATT. 14, 91.
 — सम् *med.* P. 1, 3, 65. VOP. 23, 50. dass.: संदणुते शस्त्रम् P., Sch. VOP. BHATT. 17, 55. संदणुत्येव गायेत्संदणुत्येव हि वाचं पुरुषो वदति SHADV. BH. 2, 2. संदणुवान इवात्काण्डाम् BHATT. 8, 40.
 दणुत् (von दणु) *adj. scharf*: उभयतःदणुत् CAT. Br. 6, 3, 4, 34. LĀTJ. 8, 2, 6. — Vgl. अन्यतःदणुत्.
 दणोत्र (wie eben) n. *Schleifstein*: दणोत्रेणैव स्वधित्तिं सं शिशीतम् RV. 2, 39, 7.
 द्दमा f. Up. 5, 65. *die Erde* NAIGH. 1, 1. NIR. 10, 7. AK. 2, 1, 3. H. 936. Im Veda nur instr. sg. द्दमया neben द्दमा (s. u. 2. द्दम्). द्दमा nom. BHĀG. P. 7, 8, 33. द्दमाम् R. 3, 35, 63. BHART. 2, 69. RAGH. 18, 8. BHĀG. P. 2, 7, 17. 4, 16, 23. DEV. 9, 20. PRAB. 118, 3. द्दमाशयन MBh. 3, 13456. द्दमात PANKAT. III, 49. द्दमातले MĀRK. P. 23, 47. द्दमाश AK. 3, 4, 34. — Vgl. द्दमा.
 द्दमान (द्दमा + न) m. *der Planet Mars* Ind. St. 2, 261.
 द्दमाधृति (द्दमा + धृति) m. *der die Erde zu tragen hat, König* RĀGĀ-TAR. 5, 476.
 द्दमाप (द्दमा + प) m. *Beschützer der Erde, König* RĀGĀ-TAR. 5, 314. 457.
 द्दमापति (द्दमा + पति) m. *Herr der Erde, König* RĀGĀ-TAR. 5, 59. क-वि^० Glt. 1, 4.
 द्दमापाल (द्दमा + पाल) m. *Beschützer der Erde, König* RĀGĀ-TAR. 5, 319.
 द्दमाभुज (द्दमा + भुज) m. *Geniesser der Erde, König* RĀGĀ-TAR. 5, 50.
 द्दमाभुत् (द्दमा + भुत्) m. 1) *Träger der Erde, Berg* AK. 2, 3, 1. PANKAT. I, 171. — 2) *Ernährer der Erde, König* AK. 2, 8, 1, 1.
 द्दमाप (द्दमा), द्दमापते *zittern* Dhātup. 14, 45. चद्दमापे च मही BHATT. 14, 21. अद्दमापत मही 17, 73. — *caus.* द्दमापयति P. 7, 3, 36. VOP. 18, 8. *erzittern machen*: द्दमामद्दमापयतां गतैः BHATT. 17, 85.
 — वि *caus.* विद्दमापयती *erschütternd* NIR. 10, 7. Durga: = *हिंसती*.
 द्दमापितर nom. ag. von द्दमाप P. 3, 2, 152, Sch.
 द्दमावृष (द्दमा + वृष) m. *Stier der Erde, ein mächtiger König* RĀGĀ-TAR. 5, 126.
 द्दमील्, द्दमीलति *die Augen schliessen* Dhātup. 15, 13. — Vgl. मील्.
 द्दौम् interj. ein mystischer Ausruf: ओ द्दौमिति BHĀG. P. 5, 18, 8.
 द्विचङ्का f. ein best. Vogel: आमाद् द्विचङ्कास्तमद्वेत्वेनीः RV. 10, 87, 7. TS. 5, 5, 15, 1.
 1. द्विच्, द्वेउति *einen best. unarticulierten Laut von sich geben, summen, brummen, sausen* Dhātup. 23, 9. नास्फोटयेन्न च द्वेउन्न (KULL.: अव्यक्तद-त्तशब्दात्मकं द्वेउन्नं न कुर्यात्) च रक्ते विरावयेत् M. 4, 64. नदत्तशब्द-त्तश्च गर्जत्तश्च भ्रवंगमाः । द्वेउन्नः धावमानाश्च प्रपुष्ते मद्वावाः ॥ R. 4, 45, 8. हेम नेउति (sic) Suçr. 2, 246, 6. द्वेउति धुधुरायते ज्वलतीव च ये व्रणाः 104, 1. — *partic.* द्वेउति m. n. gaṇa अर्धचादि zu P. 2, 4, 31. AK. 3, 6, 4, 34. *Gesumm, Gebrumm*: द्वेउितास्फोटितस्वनैः MBh. 1, 2820. द्वे-

- उिताकृष्टसंकुल 14, 1760. HARIV. 13238. 13240. *Gebrüll des Löwen* TRIK. 2, 5, 2. — *caus.* = *simpl.*: आस्फोटयन्त्वेउयेन्न नलतालांश्च वादयन् MBh. 3, 12379. — Vgl. द्विच्.
 — आ = *simpl.*: आद्वेउितास्फोटितसिंहनदैः R. 6, 35, 2. 37, 43.
 — प्र *dass.*: प्रद्वेउितव्यातलनिस्वन MBh. 4, 1686. प्रद्वेउितास्फोटित-नर्दितेश्च R. 6, 17, 32.
 2. द्विच्, द्वेउते *feucht werden, ausschwitzen, einen Saft entlassen* Dhātup. 18, 4. द्वेउते तिलस्तैलम् DURGAD. im ÇKDr. — Vgl. द्विच् und स्विच्.
 द्विच्, द्वेदति = 1. द्विच् Dhātup. 28, 9. द्विच्यति und द्वेदते = 2. द्विच् 26, 134. 18, 4. — *partic.* द्विच्य Sch. zu P. 3, 2, 187 und 7, 2, 16. द्वेदित VOP. 26, 104. — Vgl. स्विच्.
 — प्र, *partic.* प्रद्वेदित P. 4, 2, 19, Sch. प्रद्वेदिताः परम् BHATT. 7, 103. Sch. 1: = उच्चैरव्यक्तशब्दं कुर्वाणाः, Sch. 2: = अतिशयेनाव्यक्तशब्दं कर्तुमा-रब्धाः.
 द्वेउ 1) *adj.* a) *krumm* (वक्र, कुटिल). — b) *schwer zugänglich* H. an. 2. 112. 113. MED. d. 5. — 2) m. a) *das Sausen* (im Ohr) H. an. MED. Suçr. 2, 360, 20; vgl. कर्णद्वेउ. Ton, Laut (ध्वनि) H. an. MED. — b) *Gift* (Schlangengift; vgl. 2. द्विच्) AK. 1, 2, 4, 10. 3, 6, 2, 12. TRIK. 3, 3, 111. H. 1195. H. an. MED. — c) Name einer Cucurbitacee, *Luffa pentandra* oder *acutangula* Roxb. (पीतघोषा) RATNAM. 64. Vgl. द्वेउ c und द्वेउ n. a. — d) mystische Bez. des Buchstabens म (wie auch विष Gift) Ind. St. 2. 316. — 3) f. आ a) *Gebrüll des Löwen* oder *Schlachtgeschrei* AK. 2, 8, 275. TRIK. H. 1404. H. an. MED. — b) *Bambusrohr* AK. 3, 4, 41, 45. H. an. MED. — c) eine Art Cucurbitacee (कोशातकी) RĀGĀN. im ÇKDr. — 4) n. a) *die Blüthe* von घोष (s. d.) — b) *die Frucht* einer roth blühenden *Calotropis* (लोहितार्क, लोहितार्कपर्णा) H. an. MED. — Einige Bedeutungen gehen auf 1. द्विच्, andere auf 2. द्विच् zurück. Die Bed. *krumm* ist schwer zu erklären; vielleicht ist mit वक्र, कुटिल die übertr. Bed. gemeint, zu welcher man durch *brummen* eher gelangen kann.
 द्वेउन (von 1. द्विच्) n. *das Brummen, Sausen*: निश्वासद्वेउन MBh. 3, 12388. ऊष्माणाम् *die sausende Aussprache der Sibilanten* RV. PĀT. 14, 6. Vgl. KULL. u. 1. द्विच्.
 द्वेउन् (wie eben) *adj. brummen, s. गेहेद्वेउन्*.
 द्वेल्, द्वेलति *springen, hüpfen, spielen* Dhātup. 15, 32. आस्फोटन-निनादाश्च बालानां द्वेलताम् R. 5, 10, 13. ये तु विष्टभ्य गात्राणि द्वेलन्ति च हसन्ति च (हरिपूथपाः) 6, 2, 21. दध्मुः शङ्काश्च संकृष्टाः द्वेलन्त्यपि यथा-पुरम् । ते वानराः 26, 46. ते तदास्फोटयामासुः द्वेलन्तश्च समन्ततः । कुम्भक-र्णविबोधार्थं चक्रुश्च विपुलं स्वनम् ॥ 37, 40. — द्वेलित m. n. Siddh. K. 251, a, 2 v. u. *Spiel, Tändelei*; pl. BHĀG. P. 8, 9, 11. — Vgl. खेल.
 द्वेलिका (von द्वेल्) f. *Spiel, Scherz* BHĀG. P. 5, 8, 18.
 द्वेल्य (wie eben) n. *dass.* BHĀG. P. 5, 1, 29.

